

هو الابهی

ای زائر دو عتبه مقدّسه روحی لهما الفداء حمد کن خدا را که این سفر دریا منتهی بصحرا شد چه صحرائی لانه و آشیانه جمیع انبیا حتّی حضرت زردهشت آن بزرگوار نیز سفری باین دیار فرمودند و با بعضی از انبیای بنی اسرائیل ملاقات نمودند این وادی ایمن است و صحرای طور است و شعله نور است و مصدر انوار الهی است و معرض الطاف نامتناهی و تو بزيارة آن فائز گردیدی حال مراجعت نما و در نهایت خضوع و خشوع و خاکساری در الفت یین احبابی الهی بکوش و بجوش شاید محبتی جدید بمیان آید و سبب سرور قلب عبدالبهاء گردد

فقره‌ئی که از کتاب عهد مرقوم نموده بودی باید همیشه پیش چشم شماها منصوب باشد و دقّت در معانی آن نمائید اگر موقّع بضمون آن گردیم همان کفایتست بعضی از آثار مبارکه که محفل روحانی مناسب دانند طبعش جائز بجناب مهرعلی از قبل من نهایت مهربانی ابلاغ دارید از خدا میخواهم که امور او را اصلاح فرماید تا آرزوی خویش رسد باحبابی بمیئی و احبابی پونه تحیّت و نهایت مهربانی برسان امیدم چنانست مهربان رستم از غم آزاد گردد و همدمش خرمن شیرزاد امیدوار شود و نهایت آرزوی قلب الفت و محبت یین احباب است امیدم چنانست که تو درین امر خیر بکوشی و عليك البهاء الابهی

عبدالبهاء عباس

۱۳۳۸ ذی حجه ۲۹

حیفا

این سند از کتابخانه مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقرزات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۴ مارس، ۲۰۲۵، ساعت ۱۰:۰۰ بعد از ظهر